

இயேசுவின் மரணம் மற்றும்

உயிர்த்தெழுதலின்போது

எருசலேம்

“எல்லாச் சாலைகளும் ரோமாபுரிக்கே செல்லுகின்றன,” என்றோ அல்லது இதைப் போன்றோ கூற்று வழங்கப்பட்டது. ரோமாபுரியானது ரோமப் பேரரசின் மையப்பகுதியாக இருந்தது- ஆனால் இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் காலத்தில், யூதர்களின் கவனக்குவிப்பு வேறிடத்தில் இருந்தது. யூதர்கள் “வானத்தின் கீழிருந்த சகல தேசங்களிலுமிருந்து” பஸ்காவுக்காக எருசலேமில் கூடியிருந்தனர்: பார்த்தியா, மேதியா, எலாமீத்தா, மெசொப்பொத்தாமியா, யூதேயா, கப்பத்தோக்கியா, பொந்து, ஆசியா, பிரிகியா, பம்பிலியா, எகிப்து, லீபியா (சிரேனே), ரோமாபுரி, கிரேத்தா, அரபு (அப். 2:9-11ஐக் காணவும்). திரளான இந்த எண்ணிக்கையில் இருந்தவர்களில் பலர் “சிலுவையில் அறையும்!” என்று கூக்குரலிட்ட கூட்டத்தில் இருந்தனர்.

பஸ்காவுக்கு ஐம்பது நாட்களுக்குப் பின்பு, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று இன்னொரு திரள் கூட்டம் கூடிற்று, இதில் இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின்போது இருந்தவர்கள் பலர் உள்ளடங்கியிருந்தனர். பேதுருவும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் முதல் சவிசேஷப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தபோது, இந்த யூதர்களுக்கு, “... நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்த இந்த இயேசுவையே தேவன் ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவுமாக்கினார்” என்று கூறப்பட்டது (அப். 2:36). “இதை அவர்கள் கேட்டபொழுது, இருதயத்தில் குத்தப்பட்டவர்களாகி, ... சகோதரரே, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்றார்கள்” (அப். 2:37). அவர்களுக்கு, “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்” என்று கூறப்பட்டது (அப். 2:38). அந்தக் கட்டளைகளுக்குச் சமார் மூவாயிரம்பேர் கீழ்ப்படிந்தனர், சபையானது நிலைநாட்டப்பட்டது.

இந்த நாளில், வரலாற்றின் கவனக்குவிப்பிடம் எருசலேமாக இருந்தது. சபை தொடங்குகையில், புதிய கிறிஸ்தவர்களில் பலர் வெளியேறும்படி பலவந்தம் பண்ணப்பட்ட வரையிலும் எருசலேமில் தங்கியிருந்தனர். பிற்பாடு, சிலர் பல்வேறு தேசங்களுக்குத் தங்களுடன் சவிசேஷத்தை எடுத்துச் சென்றனர்.

